

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 113/13

Luksemburg, 19 września 2013 r.

Wyrok w sprawie C-435/11
CHS Tour Services GmbH / Team4 Travel GmbH

Praktyka handlowa wprowadzająca w błąd konsumenta jest nieuczciwa, a zatem zakazana, przy czym nie zachodzi konieczność wykazania, że jest ona sprzeczna z wymogami staranności zawodowej

Spółka Team4 Travel, biuro podróży z siedzibą w Innsbrucku (Austria), specjalizująca się w sprzedaży obozów zimowych i kursów nauki jazdy na nartach w Austrii dla grup uczniów brytyjskich, w broszurze w języku angielskim na sezon zimowy 2012 wskazała, że różne hotele w określonych terminach mogły być rezerwowane na wyłączność dzięki jej usługom. Owe hotele zagwarantowały w istocie Team4 Travel taką wyłączność w drodze umowy.

Jednakże zainteresowane hotele nie przestrzegały tej wyłączności i przyznały określoną liczbę miejsc w tych samych terminach spółce CHS Tour Services, konkurencyjnemu biuro podróży również z siedzibą w Innsbrucku, z tym że Team4 Travel nie wiedziała o tej okoliczności w chwili rozsyłania swoich broszur.

Uznawszy, że deklaracja wyłączności zawarta w broszurach Team4 Travel narusza zakaz nieuczciwych praktyk handlowych, CHS domagała się od sądów austriackich zakazania Team4 Travel używania owej deklaracji. Dwie pierwsze instancje oddaliły to żądanie na tej podstawie, że ich zdaniem nie miała miejsca nieuczciwa praktyka handlowa. W świetle bowiem gwarancji wyłączności, jaką przyznały jej hotele, Team4 Travel spełniła wymogi staranności zawodowej. CHS wniosła więc skargę rewizyjną do Oberster Gerichtshof (sądu najwyższego w Austrii).

Sąd najwyższy zauważył, że informacja dotycząca wyłączności zawarta w broszurach Team4 Travel jest obiektywnie nieprawidłowa. Poprzez spełnienie wszystkich kryteriów wyraźnie przewidzianych w tym względzie dyrektywą o nieuczciwych praktykach handlowych¹, informacja ta w oczach przeciętnego konsumenta stanowi praktykę handlową wprowadzającą w błąd. Jednakże w świetle ogólnej systematyki dyrektywy sąd krajowy zastanawiał się, czy przed zakwalifikowaniem praktyki jako wprowadzającej w błąd, a zatem nieuczciwej i zakazanej, oprócz tych kryteriów należy zbadać, czy praktyka ta jest sprzeczna z wymogami staranności zawodowej, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie ze względu na to, że Team4 Travel zrobiła wszystko, aby zagwarantować wyłączność, na którą powołuje się w swoich broszurach. Oberster Gerichtshof zwrócił się zatem do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wykładnię wspomnianej dyrektywy.

W dzisiejszym wyroku Trybunał udzielił odpowiedzi, że w przypadku gdy praktyka handlowa spełnia wszystkie kryteria wyraźnie ustanowione w przepisie² dyrektywy, który konkretnie reguluje praktyki wprowadzające w błąd konsumenta, nie zachodzi konieczność zbadania, czy taka praktyka jest również sprzeczna z wymogami staranności zawodowej w rozumieniu tejże dyrektywy, aby można było ją skutecznie uznać za nieuczciwą i w konsekwencji - zakazaną.

---

¹ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22).

² Artykuł 6 ust. 1 ww. dyrektywy.

Zgodnie bowiem ze stosownym przepisem dyrektywy, wprowadzający w błąd charakter praktyki handlowej zależy wyłącznie od okoliczności, że jest niezgodna z prawdą dlatego, iż zawiera fałszywe informacje lub w jakikolwiek sposób może wprowadzić w błąd przeciętnego konsumenta, w szczególności w odniesieniu do rodzaju lub głównych cech produktu lub usługi i która z tego względu może spowodować podjęcie przez konsumenta decyzji dotyczącej transakcji, której nie podjąłby w braku istnienia takiej praktyki. Zatem elementy stanowiące praktykę handlową wprowadzającą w błąd są zasadniczo skonstruowane z punktu widzenia konsumenta jako odbiorcy nieuczciwych praktyk handlowych.

Jeżeli cechy te są spełnione, praktykę powinno się uważać za wprowadzającą w błąd, a więc nieuczciwą i zakazaną, przy czym nie ma konieczności zbadania przesłanki zawartej w innym przepisie³ tej samej dyrektywy ustanawiającym ogólną definicję nieuczciwych praktyk handlowych i dotyczącym sfery przedsiębiorcy, że praktyka jest sprzeczna z wymogami staranności zawodowej.

W wypadku praktyk handlowych wprowadzających w błąd dyrektywa zapewnia wysoki wspólny poziom ochrony konsumentów. Te praktyki, wraz z agresywnymi praktykami handlowymi, stanowią najliczniejsze nieuczciwe praktyki handlowe.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

---

³ Artykuł 5 ust. 2 lit. a) ww. dyrektywy.